مواضع حداد عادل گره‌گشا برای اصولگرایان یا کشور؟

درنگ

رئیس شورای ائتلاف نیروهای انقلاب اسلامی دیروز طی سخنانی در نشست مسئولان، دبیران استان‌ها و شورای بانوان ائتلاف نیروهای انقلاب بازهم حملاتی تند و سخت علیه دولت، مجلس و جریان اصلاحات انجام داد. غلامعلی حدادعادل در این سخنان هم به سیاق سخنان ماه‌های اخیرش نیروهای سیاسی کشور را در یک دسته‌بندی جدید قرار داد و آنها را به «جریان انقلابی» و «جریان غربگرا» تقسیم‌بندی کرد که براساس آن خود و همفکرانش را گروه اول و رقبا را گروه دوم دانست. جالب اینکه او ضمن تأکید چندباره بر چنین تقسیم‌بندی اختلاف برانگیزی درباره گرفتار کردن جامعه در فرآیند «دوقطبی‌سازی» هم هشدار داده است. حداد عادل روشن نکرده که اگر دوقطبی‌سازی به زعم او اتفاق نامبارکی است، پس چرا خودش مدام بر تقسیم‌بندی دو جریان سیاسی کشور به «انقلابی» و «غربگرا» اصرار دارد؟ و اگر تقسیم‌بندی خود او یک نوع «دوقطبی‌سازی» شدید نیست، پس چیست؟

در سخنرانی روز گذشته رئیس شورای ائتلاف نیروهای انقلاب اسلامی البته موارد زیادتری وجود دارد که می‌توانند سؤال برانگیز باشند. مثلاً او برنامه چهارم توسعه را «تجلی فرهنگ غربگرا» و «گرایش به اقتصاد غربی» دانسته است. حداد عادل اما توضیح نداده که واکنش‌های نامناسب و غیرمنطقی جناح متبوع خود او از جمله تصویب «طرح تثبیت قیمت‌ها» در دوره هفتم مجلس به ریاست وی که جلوی اقداماتی نظیر افزایش پلکانی و قدم به قدم قیمت حامل‌های انرژی را گرفت، در سال‌های بعد چه آثار منفی و مخربی بر اقتصاد کشور گذاشت و چطور دولت‌های مختلف را برای اصلاح قیمت بنزین به زحمت و ورطه چالش انداخت.

اما در این میان از جمله بخش‌های قابل تأمل سخنان حداد عادل جایی است که گفته است: «جریان غربگرا در نظر دارند برای انتخابات شعار «بگذارید زندگی کنیم» را مطرح کنند؛ آنها باید این حرف را به کشورهای غربی و اروپایی بزنند، اما متأسفانه برخی این موضوع را به داخل آورده و آدرس غلط می‌دهند.» همین جمله چند خطی حداد عادل در واقع یک آدرس دقیق از جایی است که او و همفکرانش، سهواً یا عمداً بخش مشهودی از واقعیت را نمی‌بینند.

اینکه دولت و موافقان دولت که به زعم حداد عادل «جریان غربگرا» هستند باید بر سر این موضوع با کشورهای غربی و اروپایی حرف بزنند از قضا کاری است که هم اکنون هم در حال انجام است و این جریان درست به دلیل همین کار مورد فشار و هجمه آقای حداد عادل و دوستان او قرار دارد. مسأله مهم‌تر اما این است که ایشان توقع دارد کشورهای غربی و اروپایی تمام و کمال مخاطب این پیام ایران باشند، گو اینکه ما در تنظیم سیاست‌های خود هیچ اشکالی نداریم و کشور می‌تواند فارغ از هر نوع ارتباطی با اروپا و غرب، به استانداردهای رفاه و رضایت برسد. ای کاش این وضعیت مد نظر آقای حداد عادل امکان تحقق در دنیای واقعی را داشت اما متأسفانه چنین نیست. یکی از الزامات ۱۴ گانه در نظر گرفته شده در برنامه ششم توسعه اقتصادی اجتماعی برای رشد اقتصادی سالانه ۸ درصد، تأمین ۲۰ تا ۲۲ درصد از کل سرمایه‌گذاری مورد نیاز کشور از منابع خارجی است. این رقم سالانه حدود ۴۵ میلیارد دلار را شامل می‌شود. اینجاست که باید از آقای حداد عادل پرسید که این رقم سرمایه‌گذاری خارجی از کجا تأمین می‌شود؟

احتمالاً ایشان و همفکرانش سیاست «نگاه به شرق» را برای تأمین این مبالغ پیشنهاد می‌کنند. اینجاست که باید سؤال‌های بعدی را پرسید: الان شرکت CNPC چین که قرار بود جای خالی «توتال» را در فاز ۱۱ پارس جنوبی پر کند، کجاست؟ چرا این شرکت که متعلق به کشور دوست و شریک ایران است، بعد از چندین دور مذاکره باز هم حاضر نشد بعد از نیمه مهرماه کارش در ایران را ادامه دهد؟

همین اخیراً اسحاق جهانگیری، معاون اول رئیس جمهوری در همایشی گفت که «تصور نمی‌کردیم هند نفت ایران را نخرد.» یا همین الان میلیاردها دلار پول نفت ایران در چین مانده و این کشور به دلیل تحریم‌های امریکا و مسائل بانکی، آن را تسویه نمی‌کند. آیا روی این «شرق» برای پر کردن خلأهای روابط خارجی ایران می‌توان حساب باز کرد؟ اگر دوستان آقای حداد عادل معتقدند که تفکر حاکم بر دولت فعلی ظرفیت‌های شرق را نمی‌شناسد و جریان آنها بیشتر بر این موضوع تسلط و احاطه دارند، باز هم جای سؤال است که چرا همین تفکر در سال‌های ۸۴ تا ۹۲ برای جذب حداکثری سرمایه‌گذاری خارجی از طریق کشورهایی نظیر روسیه، چین و هند نتوانست به جایی برسد؟

لازم به یادآوری است که رقم سرمایه‌گذاری خارجی کشور در سال ۹۱ تنها به ۳۸۸ میلیون دلار رسیده بود. اما این رقم در سال ۹۴ و پس از موفقیت مذاکرات هسته‌ای که مخالفان دولت آن را تنها یک «سراب خیالی» می‌دانستند به ۶ میلیارد و ۷۱۱ میلیون دلار یعنی بیش از ۱۷ برابر سال ۱۳۹۱ رسید. این رقم در سال‌های بعد به صورت مکرر رشد داشت و در سال ۱۳۹۵ به ۷ میلیارد و ۱۴۸ میلیون دلار و در سال ۱۳۹۶ به ۱۰ میلیارد و ۷۲۹ میلیون دلار رسید. باید توجه شود که این رقم سرمایه‌گذاری خارجی در شرایطی بود که با وجود پابرجا بودن برخی مشکلات خارجی، رقبای داخلی دولت هم از سنگ‌اندازی مقابل جذب این ارقام فروگذار نمی‌کردند. این رشد تصاعدی اگر به بن بست تحریم‌های جدید و خروج امریکا از برجام نمی‌خورد، اکنون می‌توانست رقمی حدود ۲۰ میلیارد دلار باشد. حال آنکه بعد از خروج امریکا از برجام این رقم دوباره سقوط کرد و در سال ۱۳۹۷ به کمتر از ۲ میلیارد دلار رسید. این سیر دو چیز را نشان می‌دهد؛ اول اینکه دولت مطلوب آقای حداد عادل و همفکرانش هم در شرایط تحریم هیچ ابتکار عملی برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی نداشته و ثانیاً مراودات خارجی و خصوصاً برجام نیز آن طور که آنها ادعا می‌کردند، «وقت تلف کردن» برای کشور نبوده.

اما اصل حرف این است که این جریان بدون داشتن مراودات عادی سیاسی و پذیرش اصول و قواعد تجارت بین‌الملل نظیر FATF و با تجربه‌ای که از پشتیبانی کشورهای شرقی از ایران در شرایط تحریم داریم، چگونه می‌خواهد اقتصاد ایران را اداره کند؟ کدام منابع داخلی ظرفیت جایگزین شدن با حجم ۴۵ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی در سال را دارد؟ در نظم جهانی فعلی و در شرایطی که حتی کشورهای چین، هند و روسیه به صراحت به مقامات ایران گفته‌اند نمی‌توانند بدون FATF مراوده بانکی با ما داشته باشند، چطور قرار است روزمره‌ترین امور کشور ما در این حوزه اداره شوند؟ اتفاقاً آدرس غلط واقعی آن چیزی است که آقای حداد عادل گفته و می‌گوید. آدرسی که قرار است گره‌گشای کار آنها در انتخابات پیش رو باشد نه گره‌گشای مشکلات کشور.

رئیس جمهوری دستاوردهای سفر به ژاپن و دیدار با آبه را تشریح کرد

پیشنهاد جدید برای تحریم‌شکنی

president.ir

گروه سیاسی/ رئیس جمهوری که به دعوت رسمی نخست‌وزیران مالزی و ژاپن به این دو کشور سفر کرده بود، عصر روز گذشته به تهران بازگشت، سفری که یکی از مهم‌ترین دستاوردهای آن را می‌توان پیشنهاد مشترک ایران و ژاپن برای شکستن تحریم‌های یکجانبه امریکا دانست.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست جمهوری، حجت‌الاسلام حسن روحانی که در فرودگاه مهرآباد با خبرنگاران سخن می‌گفت، با تشریح جزئیات سفر خود به ژاپن، با اشاره به ملاقات خود با «آبه شینزو» نخست‌وزیر این کشور، اظهارکرد: جلسه‌ای با نمایندگان شرکت‌های ژاپنی که در ایران فعالیت می‌کردند و هنوز هم دفترشان در تهران فعال است و روابط اقتصادی را هنوز در شرایط تحریم حفظ کردند، داشتیم، اینها شرکت‌هایی بودند که بین ۵۰ تا ۷۰ سال سابقه کار در ایران دارند و همه آنها تأکید داشتند به اینکه روابط اقتصادی را ادامه دهند؛ برخی از موارد مشکلاتی داشتند که مورد توجه و بررسی قرار گرفت و در مجموع جلسه مفیدی بود.

رئیس جمهوری با بیان اینکه در دیدار با آقای آبه به غیر از موضوع روابط دوجانبه دو مسأله دیگر نیز مورد بحث قرار گرفت، تصریح کرد: راجع به مسأله تحریم برخی از کشورها حساس‌تر از کشورهای دیگر هستند البته به غیر از یکی دو کشور در دنیا همه مخالف تحریم هستند و همه هم می‌دانند که این تحریم خلاف مقررات بین‌المللی است و به جایی نمی‌رسد و امریکایی‌ها ناچارند از این راه غلطی که رفتند برگردند و این موضوع مورد اتفاق همه کشورهاست.

روحانی، تحریم را نه فقط به ضرر ایران، بلکه به ضرر همه کشورها دانست و افزود: ژاپنی‌ها، اروپایی‌ها و دیگران در این زمینه فعال هستند که تحریم‌ها را بشکنند و پیشنهادات و راه حل‌هایی دارند که با هم در این زمینه رایزنی داریم و معتقدیم شکستن تحریم و از بین بردن توطئه امریکا در تحریم ایران یک کار ضروری، ملی و انقلابی بوده و وظیفه همه ماست که این تحریم را بشکنیم.

رئیس جمهوری ادامه داد: بنابراین با همه کشورها در این زمینه رایزنی داریم و این رایزنی‌ها با برخی از کشورهای اروپایی و ژاپن بیشتر است؛ دیشب (شنبه) تقریباً یکساعت و نیم جلسه خصوصی و یک ساعت جلسه عمومی داشتیم و در شام کاری هم بیش از یک ساعت بحث بسیار مفصلی داشتیم؛ در مجموع بیشتر از ۳ و نیم تا ۴ ساعت با هم مذاکره کردیم.

روحانی با بیان اینکه هم ژاپنی‌ها و هم ما در زمینه شکستن تحریم یک پیشنهاد جدیدی داشتیم که در این زمینه با هم بحث کردیم و بنا شد رایزنی‌های دو کشور را در این زمینه ادامه دهیم، اظهارکرد: موضوع دیگری که برای ژاپنی‌ها و البته برای همه کشورهای بزرگ آسیا و اروپا هم اهمیت دارد مسأله امنیت انرژی و کشتیرانی در منطقه است؛ به هر حال انرژی این کشورها و نیازشان وابسته به این منطقه و امنیت این منطقه است.

رئیس جمهوری افزود: مذاکرات خوبی در این زمینه داشتیم؛ ژاپن اولاً از طرح ایران یعنی طرح صلح هرمز و طرح امید حمایت می‌کند و آنجا به صراحت اعلام کردند که ما از این طرح حمایت می‌کنیم؛ دوم اینکه ژاپن اعلام کرده در برنامه‌ریزی که امریکایی‌ها برای امنیت منطقه دارند نیز شرکت نخواهد کرد. روحانی با اشاره به اینکه با کشور ژاپن به‌عنوان یک کشور دوست، نود سال است که رابطه سیاسی نزدیک داریم، گفت: ژاپن کشوری بود که در زمان دولت مرحوم مصدق که انگلیسی‌ها نفت ایران را تحریم کردند، اولین کشوری بود که این تحریم را شکست. بنابراین اینها سابقه تحریم شکنی هم در تاریخ ایران دارند.

رئیس جمهوری با اشاره به اینکه ژاپن می‌خواهد یک کشتی تجسسی به منطقه بیاورد که این نه در منطقه خلیج فارس و تنگه هرمز بلکه در منطقه باب المندب و بخشی از دریای عمان است، اظهارکرد: نخست‌وزیر ژاپن برنامه‌اش را در این راستا تشریح کرد و توضیح داد؛ البته به ژاپنی‌ها اعلام کردیم که نظرمان نسبت به امنیت منطقه یک نظر ثابت است؛ معتقدیم امنیت منطقه باید از سوی کشورهای منطقه تأمین شود و بر همین مبنا هم طرح صلح هرمز را ارائه کردیم.

او با اشاره به اهمیت امنیت منطقه برای همه کشورها از جمله ژاپن، افزود: ژاپنی‌ها اعلام کردند قصد دارند در چابهار سرمایه‌گذاری کنند و آقای آبه اعلام کرد چابهار برایشان بسیار مهم است. مسأله ترانزیت جنوب- شمال که از چابهار تا دریای خزر و از آن طرف تا ترکمنستان و از این طرف تا اینچه برون و در آینده آستارا امتداد می‌یابد، برای آنها بسیار اهمیت دارد.

روحانی همچنین اجلاس کوالالامپور را شیوه نوینی برای اجتماع مسلمان‌ها و متفکران دانست و با اشاره به نشست سران کشورهای مالزی، ایران، ترکیه و قطر در حاشیه این اجلاس گفت: در این نشست تصمیمات بسیار خوبی برای همکاری ۴ کشور اتخاذ شد و البته از کشورهای دیگر هم بنا شد برای مسأله توسعه بویژه در زمینه همکاری در فناوری‌های نو و زمینه‌های صنعت دعوت شود.

رئیس جمهوری با بیان اینکه در این مدت کوتاه، ۴-۳ بار با نخست‌وزیر مالزی هم گفت‌وگو و بحث داشتیم و بنا شد بزودی اجلاس مشترک همکاری‌های دو کشور تشکیل شود، اضافه کرد: آقای ماهاتیر محمد علاقه‌مند است در آینده نزدیک از تهران بازدید داشته باشد. خوشبختانه دو کشور تصمیمات خوبی برای همکاری در زمینه صنعت و مخصوصاً در بخشی از زمینه‌های مهم صنعتی اتخاذ کردند و در زمینه مسائل اقتصادی و مالی- بانکی نیز بحث‌های خوبی انجام شد. روحانی افزود: پیشنهاد ایران در اجلاس کشورهای اسلامی موضوع اقتصاد دیجیتال و بازار مشترک در این زمینه، ایجاد صندوق مشترک برای فناوری‌های نو و شرکت‌های دانش بنیان و همچنین مسأله رمز ارزها و همکاری در هوش مصنوعی و امنیت سایبری بود که این پیشنهادات هم مورد توجه قرار گرفت و سران موافقت کردند که در این راستا همکاری‌های عملی طراحی و برنامه‌ریزی شود.

رئیس جمهوری همچنین گفت: توقع این است که همه کشورهای دوست با روابط نزدیک‌تری که با ایران برقرار می‌کنند، بتوانیم هم امنیت منطقه را حفظ کنیم و هم به تعبیر خودشان که برجام بسیار اهمیت دارد برجام را حفظ کنیم و هم بتوانیم برای منافع ملت‌های منطقه تلاش کنیم.

■ روحانی: امیدوارم پول‌های ما که در بانک ژاپن مسدود شده، آزاد شود

رئیس جمهوری روز شنبه و پیش از ترک توکیو نیز در نشستی با مدیران ارشد ژاپنی گفت: بی تردید تحریم‌های غیرقانونی امریکا نمی‌تواند بلندمدت ادامه پیدا کند و امریکایی‌ها ناچارند روزی این راه بدون خاصیت و پر از ضرر را رها کنند. حسن روحانی با اشاره به اهمیت روابط دوجانبه بین ایران و ژاپن افزود: یکی از ویژگی‌های ما ایرانی‌ها این است که در معامله در بحث و در توافق ممکن است کمی سختگیر باشیم اما وقتی توافق و امضا کردیم، در هیچ شرایطی امضایمان را زیر پا نخواهیم گذاشت. رئیس جمهوری افزود: شرکت‌های ژاپنی در ایران خوش سابقه هستند و مردم به صنعت ژاپن و همچنین به شرکت‌های ژاپنی اعتماد دارند. شرکت‌های ژاپنی در برخی از پروژه‌ها با ما همکاری داشته و الان هم چندین پروژه آماده است که می‌توانند آنها را اجرا و عملیاتی کنند. کاملاً می‌توانیم در زمینه‌های زیربنایی، محیط زیست و همچنین در زمینه مسائل انسانی، مواد غذایی و دارو با هم همکاری مناسبی داشته باشیم. همچنین شرکت‌ها می‌توانند در ایران سرمایه‌گذاری کنند و تعهدات لازم را در این زمینه می‌توانیم به آنها بدهیم. روحانی ادامه داد: ما مطمئن هستیم این تحریم غیرقانونی نمی‌تواند بلندمدت ادامه پیدا کند و امریکایی‌ها ناچارند روزی این راه بدون خاصیت و پر از ضرر را رها کنند. ما در زمینه اینکه با امریکا بتوانیم راجع به مسائل‌مان بحث کنیم، مشکلی نداریم جز اینکه آنها باید از مسیر خطایی که در این یک سال و نیم رفتند، برگردند. رئیس جمهوری تصریح کرد: امیدوارم شما و همچنین دولت ژاپن تلاش کنید برای اینکه ما روابط بهتری داشته باشیم و از جمله پول‌های ما که در بانک ژاپن مسدود شده، آزاد شود و ما در این شرایط بتوانیم از این پول‌ها استفاده کنیم. این ارز به فروش نفت ما قبل از تحریم امریکا مربوط می‌شود بنابراین، این حق طبیعی ماست که این پول به ما برگردانده شود. در پایان تأکید می‌کنم که ایران همچنان درهایش به روی ژاپن و شرکت‌های ژاپنی باز است و مخصوصاً در پروژه‌های مهمی مثل پروژه‌های چابهار که می‌تواند این پروژه کاملاً منطقه جنوب و شرق را به شمال و غرب متصل کند، حضور فعال‌تری داشته باشند.

نگاهی به دیپلماسی هراسی رسانه‌های مخالف دولت

وقتی شرق دور هم غرب دیده می‌شود

President.ir

مرتضی گل‌پور
خبرنگار حوزه دولت

بازتاب سفر رئیس جمهوری به ژاپن را در رسانه‌های مدعی اصولگرایی مرور کنید؛ رسانه‌های به اصطلاح منتقد، نه فقط تحلیل، که حتی نقد هم نمی‌کنند، فقط کنایه می‌زنند و تمسخر می‌کنند. این رویکرد در واکنش به یک سخنرانی یا اظهارنظر یک عضو دولت یا رئیس جمهوری نیست، بلکه در قبال سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران است. البته این رسانه‌ها می‌توانند سیاست خارجی دولت و دستگاه وزارت خارجه را جدای از نظام جمهوری اسلامی فرض کنند که در این صورت، باید به اپوزیسیون حق داد که از حاکمیت دوگانه در ایران سخن بگوید. اما اگر غیر از این باشد که هست، پس چرا فریادهای عصبی و پرخاش‌های غیرکارشناسی، جای نقد منصفانه، تحلیل عالمانه و تفسیر کارشناسانه را گرفته است؟ کافی بود این رسانه‌ها به نقشه جهان نگاه کنند و ببینند که ژاپن و مالزی، در شرق عالم قرار گرفته‌اند، نه در غرب. پس چرا با دیپلماسی متوازن دولت، که کشورهای شرق و غرب جهان را نیز دربر دارد، این طور برخورد می‌کنند؟ همچنین آنان می‌توانستند با مرور اخبار ملاقات‌ها و جلسات سفر اخیر روحانی به دو کشور مالزی و ژاپن، دریابند که همه مسائل دوجانبه ایران با این کشورها محل بحث و تبادل نظر بود و برجام، فقط یکی از مباحث بود. پس چرا این سفرها را در برجام خلاصه می‌کنند؟ یک پاسخ ساده برای این رویکرد متناقض و مبتنی بر سیاست یک بام و دوهوا، این واقعیت است؛ امروز سود سیاسی در تخریب دولت مستقر است، حتی اگر کار درستی کرده باشد.

■ این دولت برجامی غربگرا!

نمونه‌های بسیاری از رسانه‌ها یا اظهارنظرهای فعالان سیاسی این طیف می‌توان ارائه داد که در طول ۶ سال گذشته دولت را به غربگرایی متهم کردند، درعین اینکه برجام را تنها دستاورد سیاست خارجی دولت تدبیر و امید برمی‌شمردند. البته که برجام این روزها حال خوشی ندارد، اما سطح مراودات ایران با کشورهای غیرمتخاصم جهان، حتی ژاپن که به همسویی با سیاست‌های امریکا شهره است، خود دلیل کافی است بر اینکه سیاست خارجی دولت، به برجام و اروپا خلاصه نشده است. اما آنان همچنان ادعا می‌کنند که دولت همه تخم مرغ‌های خود را در سبد غرب بویژه اروپا قرار داده و از شرق غفلت کرده است. آخرین اظهارنظر از این دست، از آن غلامعلی حدادعادل است که روز گذشته از «دلخوشی جریان غربگرا نسبت به وعده‌های کشورهای غربی» گفت و اظهارکرد «در حال حاضر این جریان به‌دنبال این است که اگر مکرون رئیس جمهوری فرانسه نخواست کاری کند، حداقل «آبه شینزو» کاری از پیش ببرد.» حداد عادل درحالی دولت را به غربگرایی متهم کرد که هنوز روحانی از سفر خود به شرق (مالزی و ژاپن) به تهران بازنگشته بود. اما واقعیت سفر اخیر روحانی به شرق آسیا که دو مقصد داشت، چه بود؟ با مروری بر متن مذاکرات می‌توان تصویر درستی ارائه کرد.

■ در مالزی و ژاپن چه گذشت؟

روحانی در سفر به مالزی دو هدف را دنبال کرد؛ شرکت در اجلاس سران کوالالامپور ۲۰۱۹ و دیگری ملاقات با مقام‌های ارشد این کشور. او علاوه بر حضور در این اجلاس، با ماهاتیر محمد نخست‌وزیر و سلطان عبدالله پادشاه مالزی، اردوغان رئیس جمهوری ترکیه و شیخ تمیم بن حمد آل ثانی، امیر قطر دیدار کرد. نه فقط این چهره‌ها غربی نیستند، بلکه برجام فقط یک محور مباحث، آن هم میان روحانی و ماهاتیر محمد بود. در سایر دیدارها، درباره همکاری‌های دوجانبه اقتصادی و سیاسی و نیز مسائل جهان اسلام، از فلسطین تا سوریه بحث و تبادل نظر شد. حتی در دیدار با ماهاتیر محمد هم پس از محکومیت فشارهای یکجانبه امریکا، دو طرف درباره مسائلی چون همکاری‌های علمی و فناوری، همکاری در زمینه‌های انرژی، صنعت و گردشگری، دریایی و فناوری اطلاعات و درنهایت مشارکت در عرصه‌های پزشکی تأکید کردند و روحانی طرح پیشنهاد همکاری صنعتی دو کشور برای داشتن یک برند مشترک را هم مطرح کرد. روحانی حتی در سخنرانی خود در افتتاحیه اجلاس کوالالامپور هم تأکید کرد که «خطر تضعیف هویت ملی و اسلامی، فاصله گرفتن نسل جوان از هویت خود و غلبه فرهنگ‌های بیگانه، جدی‌ترین تهدید برای جهان اسلام است. پیشتازی غرب در توسعه تکنولوژی‌های جدید، به نقطه قوت آنان در تحمیل جریان خبری، فرهنگ مصرفی و سبک زندگی غربی تبدیل شده‌است. تلاش مشترک برای جبران عقب‌ماندگی در فناوری‌های اطلاعاتی، حرکت به سمت شبکه‌های ارتباطی ملی و منطقه‌ای و افزایش سهم کشورهای اسلامی در اقتصاد دیجیتال نقشه راه آینده ما برای مواجهه با این چالش است.» چطور می‌توان دولتی که رئیس آن چنین گزاره‌ای را مطرح می‌کند یا تأکید می‌کند که «جهان اسلام باید تدابیری برای رهایی از سلطه دلار و سیستم مالی امریکا پیش‌بینی کند» غربگرا خواند یا ادعا کرد که دولت همه تخم مرغ‌های خود را در سبد برجام گذاشته است؟

برنامه ایران برای «طرح صلح هرمز» و ایجاد امنیت دریایی در خلیج فارس و مقابله با یکجانبه‌گرایی در جهان، توسعه و تعمیق روابط دوستانه ایران و ژاپن در تمامی زمینه‌ها اعم از انرژی، علم و فناوری‌های نوین، پزشکی، گردشگری، ورزشی، گمرکی و همچنین روابط صنعتی، اقتصادی و تجاری از محورهای مذاکرات روحانی و «آبه شینزو» نخست‌وزیر ژاپن بود. هرچند دوطرف درباره برجام هم رایزنی کردند. روحانی خروج یکجانبه امریکا را نکوهش کرد و فشار اقتصادی را اقدام تروریستی خواند و درعین حال تأکید کرد که «در چارچوب مذاکره و توافقی در این زمینه رویگردان نیستیم.» نخست‌وزیر ژاپن هم گفت که «ژاپن پیوسته از برجام حمایت کرده و به تلاش‌های خود در این عرصه ادامه می‌دهد» که در همین زمینه از شروع همکاری کشورش با سه کشور اروپایی خبر داد. سید عباس عراقچی معاون وزیر خارجه هم به ایرنا گفته است: «در دیدار روحانی و آبه مذاکرات سنگین و فشرده‌ای صورت گرفت و هم مسائل دوجانبه و هم مسائل منطقه‌ای و بین‌المللی و بحث‌های مربوط به برجام و تحریم‌های امریکا بحث شد. قرار شد مشورت‌های دو کشور به‌صورت نزدیک ادامه یابد.» علیرضا معزی معاون ارتباطات و اطلاع‌رسانی دفتر رئیس جمهوری هم در توئیتی از مذاکرات خصوصی روحانی و آبه به مدت یک ساعت خبر داده و نوشته است: «مذاکره روحانی و آبه با حضور هیأت‌های دو کشور طولانی و مبسوط بود. تقریباً درباره همه موضوعات دوجانبه، منطقه‌ای و بین‌المللی مذاکره و بحث شد. اما آنچه این دیدار را اهمیتی افزون می‌بخشد مذاکرات خصوصی این دو بود که بیش از یک ساعت پشت درهای بسته انجام شد.»

■ بازتاب وارونه!

حالا جریان مخالف دولت در شرایطی که گزارشی از محتوای این دیدار خصوصی منتشر نشده، همه سفر به شرق آسیا را در برجام خلاصه کرده و حکم به ناکامی آن هم داده است. به نظر می‌رسد تحلیل‌های ارائه شده از سوی آنها بیشتر ناظر بر منویات قلبی و آرزوهای سیاسی- انتخاباتی باشد تا تحلیل واقعیت. رسانه‌های منتقد دولت که خود را تنها متولی مسأله فلسطین و سوریه جا می‌زنند، حتی از این واقعیت هم چشم‌پوشی کردند که در اجلاس کوالالامپور، جمهوری اسلامی ایران در غیاب عربستان یا امارات، توانست بار دیگر بر ضرورت دفاع از حق مردم فلسطین تأکید و سیاست‌های غرب درقبال سوریه را محکوم کند. اما آنان در مقابل روی همه اجزا و بخش‌های دیگر این سفرها را خط کشیدند و فقط یک چیز را برجسته کردند؛ برجام!

پیشگام طنزپردازی در سیاست خارجی، «وطن امروز» بود که دیروز با تیتر «خربزه آبه» دیدار روحانی و «آبه شینزو» نخست‌وزیر ژاپن را پوشش داد. این رسانه با غفلت عامدانه از همه مذاکرات و مناسبات ایران و ژاپن، سفر روحانی به توکیو را «اقدامی دیگر در چارچوب واسطه‌گری ژاپن میان ایران و امریکا» دانست و نوشت: «هرچند نخست‌وزیر ژاپن درصدد میانجی‌گری و جوش دادن توافق میان ایران و امریکاست.... بنا بر آنچه دولتی‌ها و رسانه‌های وابسته به دولت می‌گویند ماحصل این توافق برای ایران گشایش اقتصادی است و همین موضوع انگیزه دولت را برای دستیابی به چنین توافقی بیشتر می‌کند. با این حال، آنچه در عمل اتفاق خواهد افتاد تغییر چندانی در وضعیت تحریم‌ها و اقتصاد کشور و حتی مبادلات با دیگر کشورها به‌وجود نخواهد آورد.»

نویسنده حتی مسأله‌ای چون «انتقال بخشی از پول بلوکه‌شده نفت ایران» از سوی ژاپن را به یک «ارز مسکن مقطعی» توصیف کرد که «پس از مصرف آن و اتمام تأثیرش بر اقتصاد کشور شرایط به‌وجود آمده را بدتر از قبل خواهد کرد» و درنهایت نتیجه‌گیری کرد که «شرایط امروز اقتصادی ایران نیز نتیجه همان دلخوشی و اعتماد ساده‌لوحانه به غرب و اجرای تعهداتش است... باید فکری برای درمان ریشه‌ای ساختار اقتصادی و تأثیرپذیری آن از تحولات خارجی کرد. وگرنه توافق‌های مقطعی برای برون رفت از وضعیت فعلی چندان افاقه نمی‌کند و یادآور همان ضرب‌المثل معروف است که: «فکر نان باش که خربزه آب است.» هرچند با این مثل مشخص شد که منشأ تیتر این رسانه چه بود، اما عجیب‌تر این است که این رسانه انتقال بخشی از پول بلوکه‌شده نفت ایران از سوی ژاپن را یک مسکن می‌داند!

روزنامه «جوان» با تیتر «برجام خواهی از شرق دور» هرچند به شرقی بودن این سفر اذعان کرد، اما آن را به برجام خلاصه کرد و مدعی شد: «هرچند خبر مهمی به جز تعارفات شرقی و الفاظ دیپلماتیک از دیدار روحانی و آبه بیرون نیامد، اما حتی اگر مفروض بداریم که این دیدار راه باریکی در کنار تحریم‌ها باز خواهد کرد، باز این شرایطی نیست که ما را به پایبندی به برجام و تماشای تضییع حقوق ملت ایران در این قرارداد چندجانبه راضی نگه دارد.» این رسانه اضافه کرد که «قرار بود با برجام هم چرخ سانتریفیوژها بچرخد و هم چرخ معیشت مردم، اما ظاهراً حالا فقط چرخ هواپیماهای رئیس جمهوری و مذاکره‌کنندگان برجام می‌چرخد که شرق و غرب عالم را برای تعبیه سوراخی در دیوار برجام درمی‌نوردند.» «کیهان» اما از قول یک رسانه امریکایی، دیدار روحانی با نخست‌وزیر ژاپن را تشریفاتی خواند و درباره برجام هم، مطابق معمول کارشکنی‌های غرب را ناشی از «انفعال» دولت دانست. در توضیح این واکنش تقلیل گرایانه، یکسویه، مخرب و سیاست زده این رسانه‌ها، جز این نمی‌توان گفت که در ۶ سال گذشته، از نگاه آنها «ماست» دولت همواره سیاه بوده و این ارتباط چندانی با منطق و کنش سیاست ورزانه عاقلانه و علمی ندارد. این رسانه‌ها که قبل از انجام سفر روحانی به ژاپن هم بر طبل «دیپلماسی هراسی» می‌کوبیدند توجه ندارند که رفت و آمدهای دیپلماتیک بخشی مهم از تصمیم سازی‌های معطوف به تقویت همکاری‌های دو یا چند جانبه برای تأمین بیشتر و بهتر منافع ملی است. بخصوص که مالزی و ژاپن از دیر باز روابط حسنه‌ای با تهران داشته‌اند و حفظ و استمرار این روابط و چه بسا توسعه همکاری‌ها در شرایطی که مواجه با وسوسه‌ها و فشارهای خارجی است، حتماً ضرورتی انکارناپذیر است.

با این حال خشنودی مخالفان و مهر ناکامی به سفر روحانی به شرق آسیا با سخنان رئیس جمهوری در فرودگاه مهرآباد و بعد از بازگشت از سفر همخوانی ندارد و اتفاقاً بعید نیست این دمیدن در شیپور ناکامی نه از سر رضایت بلکه از سر عصبانیت و موفقیت‌آمیز بودن سفر باشد.

نوبت اول
آگهی مناقصه عمومی
دومرحله‌ای شماره ۲۲۶-کا/۹۸
کارخانه تولید کاغذ اسناد بهادار بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در نظر دارد ۳۰ تن ماده شیمیایی تیتان مورد نیاز خود را از طریق برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای خریداری نماید. لذا متقاضیان شرکت در فرآیند ارجاع کار می‌توانند ظرف مدت ۵ روز از تاریخ انتشار آگهی نوبت دوم (تا ساعت ۱۲ تاریخ ۹۸/۱۰/۰۷)، جهت دریافت اسناد مناقصه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir مراجعه و نسبت به دریافت اسناد اقدام نمایند. همچنین آخرین مهلت تکمیل و ارسال پیشنهاد از طریق سامانه یاد شده ساعت ۱۲ روز پنجشنبه مورخ ۹۸/۱۰/۱۹ می‌باشد.
● مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار مبلغ ۴۵۰٬۰۰۰٬۰۰۰ (چهارصد و پنجاه میلیون) ریال به صورت ضمانتنامه بانکی معتبر بدون قید و شرط و اعتبار سه ماه، مدت اعتبار پیشنهاد قیمت سه ماه. زمان بازگشایی پاکات در مرحله اول (الف و ب) مورخ ۹۸/۱۰/۲۳ و کارخانه تولید کاغذ اسناد بهادار در ردیف یک با کلیه پیشنهادها مختار می‌باشد.
● تحویل پاکت الف (تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار) در زمان یاد شده به دفتر بازرگانی کارخانه تولید کاغذ اسناد بهادار به نشانی مازندران آمل کیلومتر ۷ جاده چمستان الزامی می‌باشد.
شماره تماس کارخانه: ۴۳۱۳۳۷۵۵ - ۴۳۱۳۳۷۵۱-۰۱۱